

МАРИУПОЛЬСКИЙ МОРСКОЙ ЛИЦЕЙ

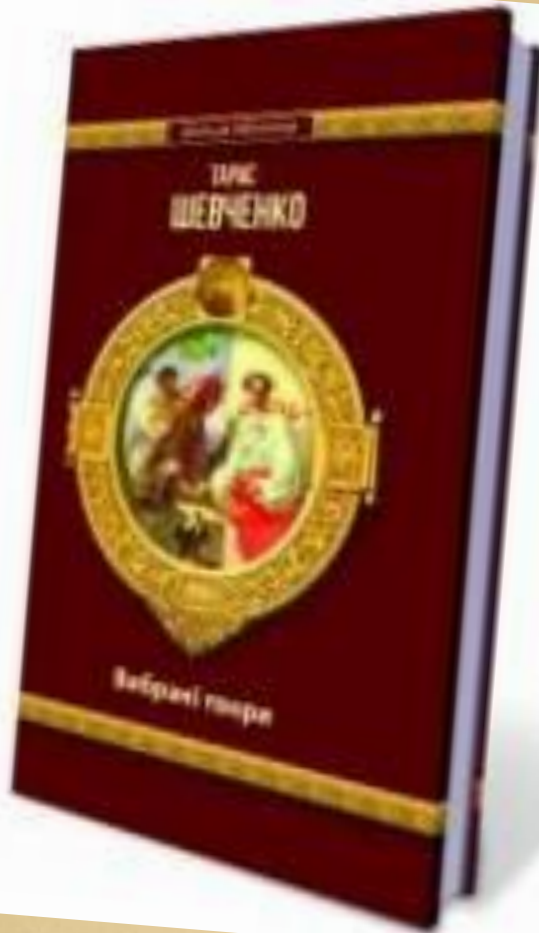
ДЕПАРТАМЕНТ УЧЕНИЧЕСКОГО САМОУПРАВЛЕНИЯ

БИБЛИОТЕЧНОЕ ОТДЕЛЕНИЕ

*Віртуальна
виставка*

*«Перлини
української
літератури»*

Тарас Шевченко «Вибрані твори»

ШЗ7

Вибрані твори/Тарас Шевченко; передмова Пахаренка В.І.-К. : Шанс, 2013.-272с.-(Серія «Шкільна бібліотека»)

Ця книга є ювілейним виданням вибраних творів Тараса Шевченка, приуроченим до 125-річчя до дня народження поета. У вступній статті описується роль творчості Тараса Григоровича у формуванні громадянської думки з точки зору комуністичної ідеології, подаються окремі біографічні свідчення про нього. Окрім поезії та прози Шевченка, у книзі опубліковано його автобіографічний лист до редактора видання «Народное чтение».

Мені тринадцятий минало...

Шкільна бібліотека

ОЛЬГА
КОБИЛЯНСЬКА

Земля

Ольга Кобилянська «Земля»

*К55 Земля/Ольга Кобилянська ;
передмова Пахаренка В.І.-К. :
Шанс, 2013.-336с.-(Серія «Шкільна
бібліотека»)
«Земля» — це соціально-психологічна
повість Ольги Кобилянської про
селянство. Поклавши в основу твору
дійсні факти, письменниця створила
глибоко індивідуалізовані образи
селян, усім своїм еством пов'язаних із
землею-годувальницею. «Факти, що
спонукали мене написати «Землю»,
правдиві. Особи майже всі що до одної
також із життя взяті. Я просто
фізично терпіла під з'явиськом тих
фактів, і коли писала — ох, як хвилями
ридала!...»*

Ольга Кобилянська

Музей в Димці

Музей Ольги Кобилянської відкритий в селі Димки в 1973р. Саме тут протягом 1889 — 1891 років мешкала відома поетеса, і, як вже зазначалось, один з основних творів Ольги Кобилянської, створений на основі реальних подій, які мали місце в Димках.

Факти

Ось, що казала сама Ольга:

- *«Факти, що спонукали мене написати «Землю», правдиві. Особи майже всі що до одної також із життя взяті. Я просто фізично терпіла під з'явиськом тих фактів, і коли писала — ох, як хвилями ридала!...»*

Іван Нечуй-Левицький «Вибрані твори»

*Н59 Вибрані твори/Іван Нечуй-
Левицький ; передмова Задорожної С.В.-
К. : Шанс, 2013.-720с.-(Серія «Шкільна
бібліотека»)*

Видання містить твори Івана Нечуя-Левицького, вивчення яких передбачено чинною навчальною програмою з української літератури Міністерства освіти і науки України. До художніх творів подано передмову, що висвітлює життя і творчість письменника. Наприкінці видання розміщено примітки до кожного твору, що полегшує сприйняття тексту.

Видання розраховане на учнів, вчителів української мови та літератури і читачів, які цікавляться художньою літературою.

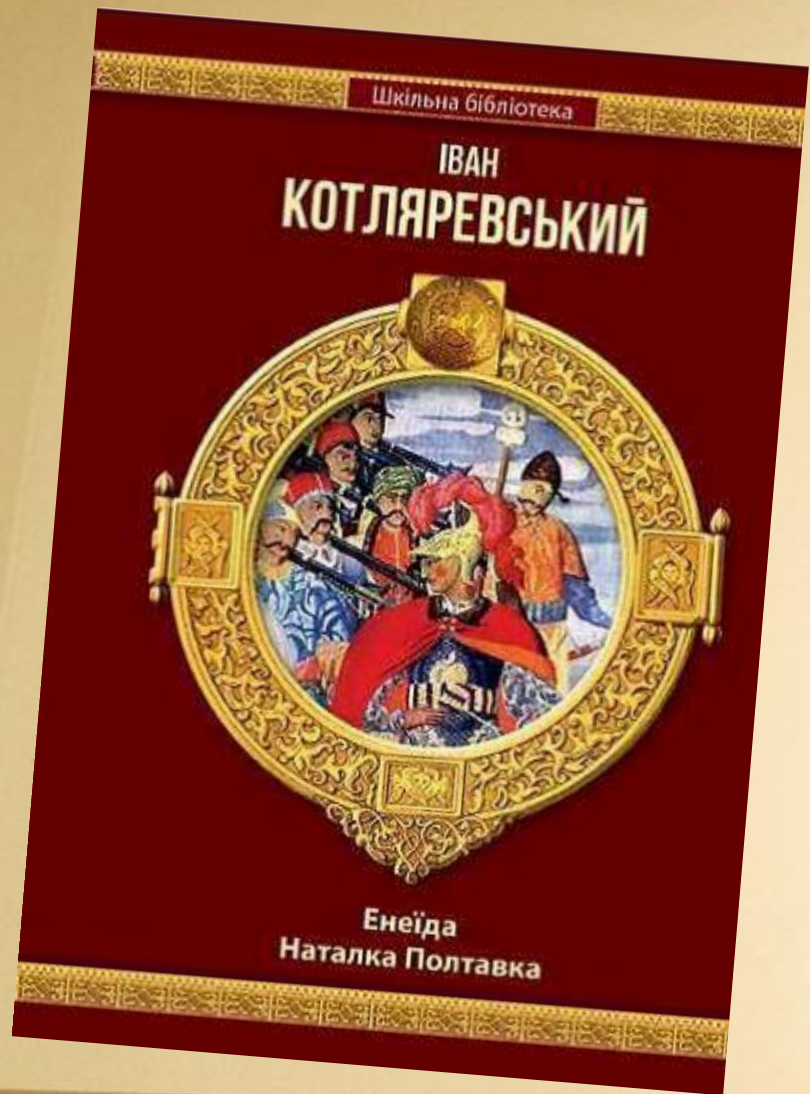
Творчість Івана Нечуя-Левицького

Іван Нечуй-Левицький про бога

«Не піду, мамо, до Києва, не хочу молитись та дурно богові пороги оббивати. Коли є той бог на світі, то він бог панський, а не мужицький, бог все добро оддає панам, а пан не дає нічого»

Іван Котляревський «Енеїда», «Наталка Полтавка»

К73 Енеїда; Наталка Полтавка/Іван
Котляревський ; передмова Задорожної С.В.-
К. : Шанс, 2013.-320с.- (Серія «Шкільна
бібліотека»)

Головне достоїнство «Енеїди» – яскравий національний колорит, різнобічне зображення життя усіх верств суспільства XVIII ст., передусім козацтва, його боротьби за державність після зруйнування Запорозької Січі у 1775 р. *За жанром «Енеїда» – травестійна бурлескна поема.* Система віршування – слабо-тонічна: у кожному рядку є певна послідовність у чергуванні наголошених і ненаголошених складів. *Віршовий розмір – ямб.* *Строфа – десятирядкова (децина).* *Композиція. 6 частин (порівняйте: у Вергілія – 12).*

Як патріот, Котляревський переймався тим, що в театрах, які тільки-но почали на той час з'являтися в Україні, відсутній репертуар українською мовою. Це спонукало письменника написати п'єси українською мовою, які були б про українців, показуючи їх чесно й об'єктивно, і зрозумілі українцям. Свій мотив І. Котляревський розкрив у п'єсі «Наталка Полтавка» в II дії 7 яві, де розмовляють Петро з виборним Макогоненком і возним Тетерваковським про театр у Харкові.

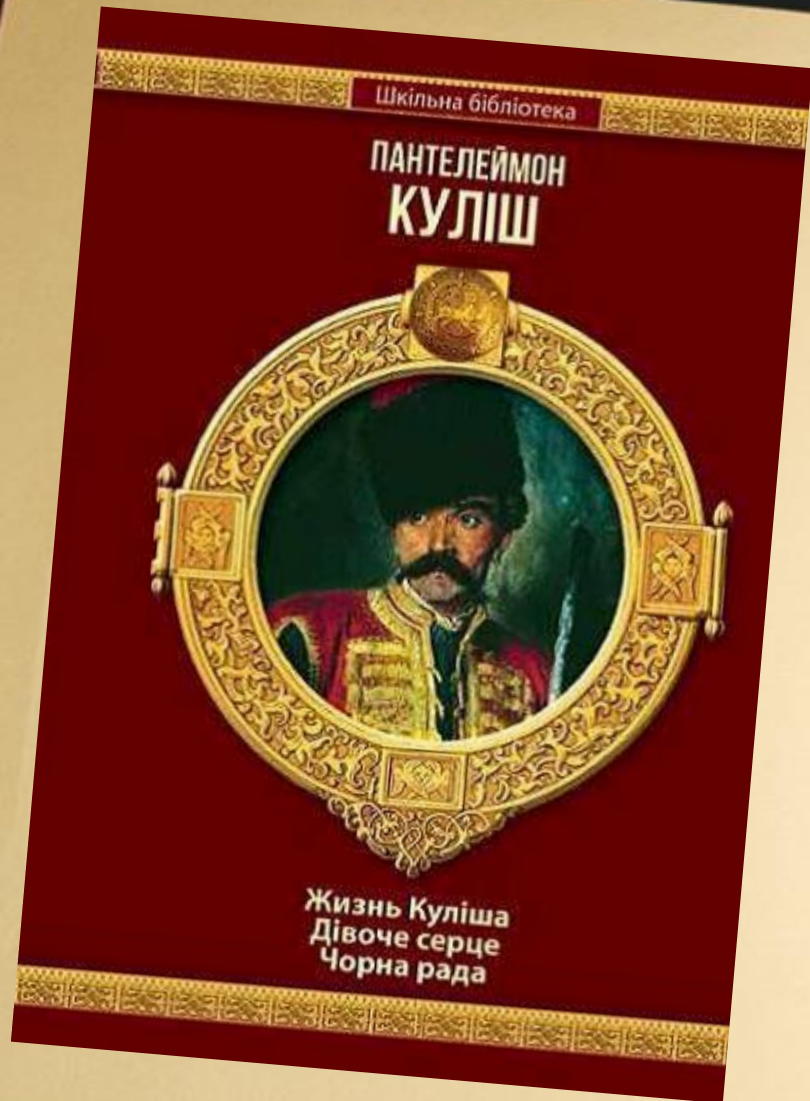
До творів пишуть музику

Готуючись до тесту

- *За жанром «Енеїда» – травестійна бурлескна поема.*
Система віршування – *слабо-тонічна*: у кожному рядку є певна послідовність у чергуванні наголошених і ненаголошених складів.
Віршовий розмір – ямб.
Строфа – десятирядкова (децима).
Композиція. 6 частин (порівняйте: у Вергілія – 12).

Пантелеймон Куліш
*К90 Жизнь Куліша; Дівоче серце;
Чорна рада/Пантелеймон Куліш ;
передмова Задорожної С.В.-К. :
Шанс, 2013.-272с.-(Серія «Шкільна
бібліотека»)*

Видання містить твори Пантелеймона Куліша "Жизнь Куліша", "Дівоче серце", "Чорна рада", вивчення яких передбачено чинною навчальною програмою з української літератури Міністерства освіти і науки України. До творів подано передмову, що висвітлює життя і творчість письменника. У кінці книги розміщено примітки, що полегшує сприйняття тексту. Видання розраховане на учнів, вчителів української мови та літератури і читачів, які цікавляться художньою літературою.

Пантелеймон Куліш «Чорна рада»

Пантелеймон Куліш

Пантелеймон Куліш про себе

«Я не поет і не історик, ні!

Я — піонер з сокирою важкою:

Терен колючий в рідній стороні

Вирубую трудящою рукою.»

Михайло Коцюбинський

«Intermezzo»,

«Тіні забутих предків»

К75 Дорогою ціною; Intermezzo; Тіні забутих предків/Михайло Коцюбинський ; передмова Задорожної С.В.-К. : Шанс, 2013.-160с.-(Серія «Шкільна бібліотека»)

«Intermezzo»

Новела розпочинається присвятою («Присвячую коновівським полям») та переліком незвичайних дійових осіб (Моя утома, Ниви у червні, Сонце, Три білих вівчарки, Зозуля, Жайворонки, Залізна рука города, Людське горе). Однак «Intermezzo» не драматичний, а епічний твір.

«Тіні забутих предків»

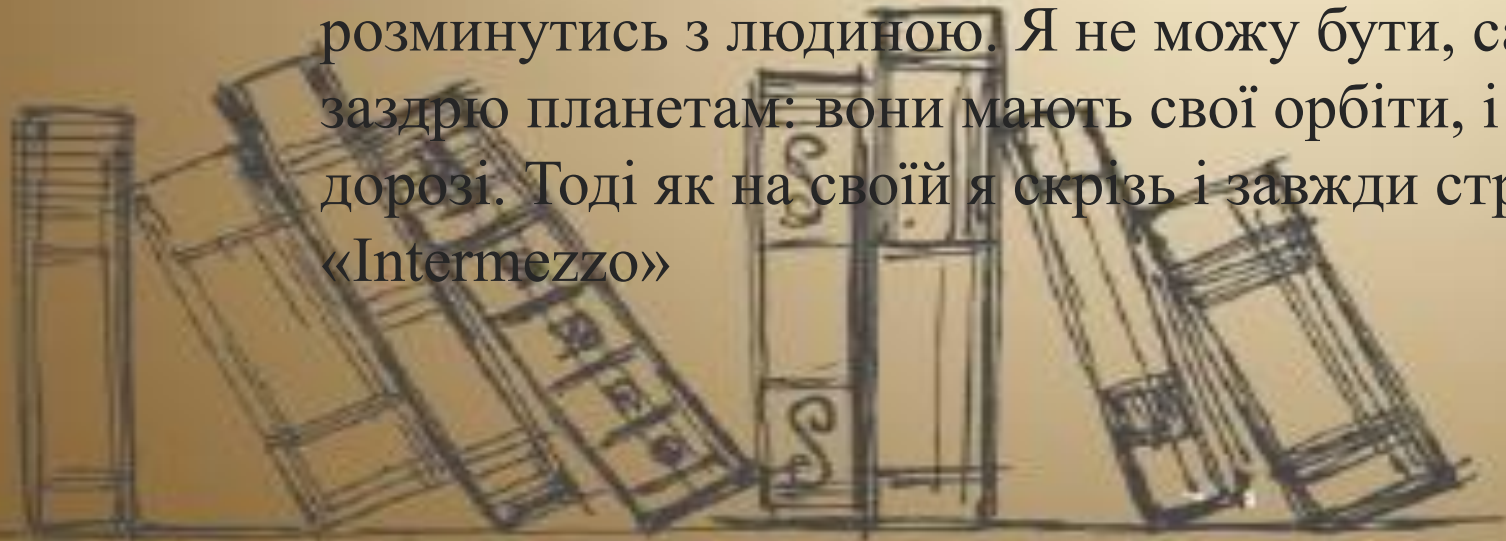
Сюжет повісті перегукується з трагедією Шекспіра «Ромео і Джульєтта». У них є чимало спільних рис. Як Монтеккі й Капулетті, ворогують роди Палійчуків і Гутенюків. У ворогуючих родах є діти, які кохають один одного, – Іван і Марічка. Давня ворожнеча має стати їм на перешкоді. Як і в Шекспіра, герої М. Коцюбинського гинуть.

До творів пишуть музику

Трохи про життя

Бо життя безупинно і невблаганно іде на мене, як хвиля на берег. Не тільки власне, а і чуже. А врешті — хіба я знаю, де кінчається власне життя, а чуже починається? Я чую, як чуже існування входить в моє, мов повітря крізь вікна і двері, як води притоків у річку. Я не можу розминутись з людиною. Я не можу бути, самотнім. Признаюсь — заздрю планетам: вони мають свої орбіти, і ніщо не стає їм на їхній дорозі. Тоді як на своїй я скрізь і завжди стрічаю людину. —
«Intermezzo»

Михайло Коцюбинський *«Дорогою ціною»*

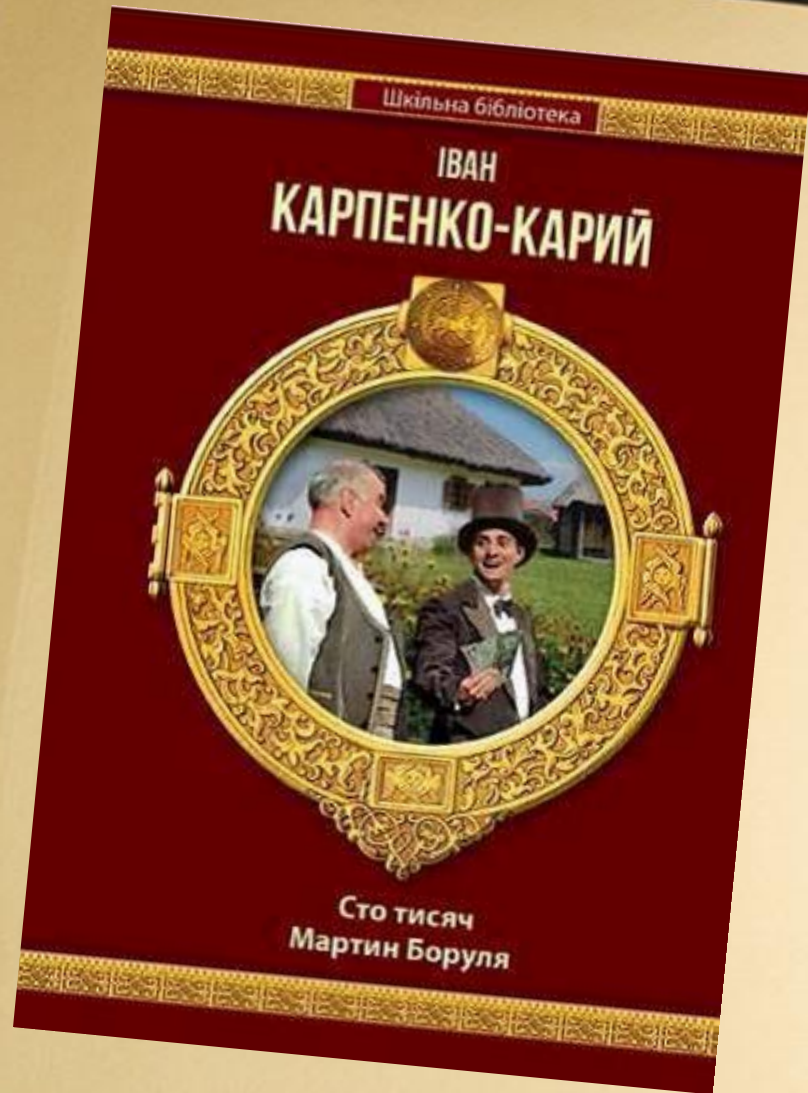
К75 Дорогою ціною; Intermezzo; Тіні забутих предків/Михайло Коцюбинський ; передмова Задорожної С.В.-К. : Шанс, 2013.-160с.-(Серія «Шкільна бібліотека»)

Повість М. Коцюбинського «Дорогою ціною» (інколи її називають оповіданням) зображує героїко-романтичну історію двох закоханих. Соломію, яка любила Остапа, пан видав заміж за старого фурмана, а Остапа за бунтівні розмови грозився віддати у солдати. Молодята тікають на вільні землі. Під час утечі Остапа поранили, потім вилікували, заарештували, суворо покарали й відправили назад до пана. Соломія ж пожертвувала своїм життям заради порятунку коханого. Після скасування кріпацтва Остап повертається до місця загибелі Соломії й чекає із нею зустрічі в іншому світі. Письменник оспівує не лише силу кохання, а й волелюбність, мужність українського народу, який не корився панській неволі.

Сильні українці

Оповідання "Дорогою ціною" вражає найбільше тим, що крізь суворий і реалістичний сюжет ми бачимо життєстверджуючу віру в людину, її боротьбу за волю та гідність. Загибель Соломії страшна й прекрасна, бо її не змогли зламати. Життя Остапа безнадійне й прекрасне, бо він не скорився й нічого не забув. Коцюбинський зміг змалювати могутні характери, передав внутрішню красу сильних людей, які уособлюють кращі національні якості українців.

Іван Карпенко-Карий

«Сто тисяч»

«Мартин Боруля»

К26 Сто тисяч; Мартин Боруля / Іван Карпенко-Карий ; передмова Задорожної С.В.-К. : Шанс, 2013.-144с.-(Серія «Шкільна бібліотека»)

«Сто Тисяч» — трагікомедія на чотири дії Івана Карпенка-Карого, основною темою якої є сатира на людську жадобу. П'єса була написана у 1889 році. Її тематика знайшла продовження в іншій комедії Карпенка-Сірого «Хазяїн». Жанр п'єси «Сто тисяч» визначають як сатиричну трагікомедію характерів, бо у творі висміюється надмірна жадоба до збагачення — визначальна риса вдачі головного героя Герасима Калитки.

Сюжет комедії «Мартин Боруля» письменник будує на фактах з життя родини Тобілевичів: батько драматурга, який довгий час служив управителем поміщицьких маєтків, вирішив домогтися визнання свого роду дворянським. На це пішло чимало часу, але марно — дворянство не було доведено, оскільки прізвище в старих документах було Тубілевич, а в нових Тобілевич. Карпенко-Карий використав цей факт, аби висміяти намагання простої людини вибитись у дворяни, хибно думаючи,

Цитата

«Тепер всі пишуть: крадуть у других і видають за своє, а як я напишу, то буде сама правда, потому бачу все, як на долоні.»

Дякуємо за перегляд!

- Підготували:
- Координатор бібліотечного відділу Департаменту учнівського самоврядування ММЛ: Діанова А.В.
- Глава відділу – Бирка Дмитро
- Заступники глави відділу – Ченгал Микита, Конєв Олександр